

Funcțiile concurenței

- a) Funcția de reglare. Pentru a supraviețui în lupta de concurență agentul economic trebuie să propună bunuri sau servicii pe care le preferă cumpărătorul (consumatorul). În consecință și factorii de producție sunt îndreptați, sub influența pretului, să fie îndreptați în acele rețele unde se simte o necesitate sporită.
- b) Funcția de motivare. Pentru întreprinzător concurența înseamnă și o șansă și risc concomitent: întreprinderile, care propun o producție mai bună după calitate sau o producție cu cheltuieli mai mici, primesc în consecință un venit sporit, ceea ce stimulează procesul tehnic. Și invers, întreprinderile ce nu reacționează la dorințele clienților sau încalcă legile concurenței pe piață primesc în consecință pedeapsa sub formă de pierderi sau sunt eliminați din piață.
- c) Funcția de repartizare (repartizare). Concurența este nu numai un catalizator, ci și un stimul pentru o producție sporită, dar și face posibilă repartizarea venitului între întreprinderi, (agenți economici) în funcție de investigațiile lor efective. Aceasta satisface regula de remunerare în funcție de rezultate în urma luptei competitive.
- d) Funcția de control. Concurența impune anumite restricții și în același timp îndeplinește funcția de control asupra puterii economice a fiecărei întreprinderi. Astfel monopolistul poate impune pretul. În același timp concurența îi dă posibilitate cumpărătorului (consumatorului) de a alege din mai mulți vânzători. Cu cât este mai perfectă concurența, cu atât este mai obiectiv pretul.

Politica în sfera concurenței este menită să îndeplinească funcții de control, pentru ca concurența să poată să-și îndeplinească funcțiile. Principiul de bază “intensitatea maximală a concurenței”, în calitate de scop a politicii concurențiale, presupune:

- a) inovația sub presiunea concurenței – perfecționarea rapidă a proceselor tehnice.
- b) Întreprinderile au o plasticitate înaltă – se adaptează rapid la schimbările ce se produc pe piață.

Intensitatea concurenței se determină prin faptul cât de repede se pierd avantajele venitului în rezultatul îndeplinirii cu succes a inovațiilor de către concurenți. În primul rând aceasta depinde de faptul cât de repede reacționează concurenții la startul efectiv al întreprinderii-pionier și cât de dinamic este procesul.

În concordanță cu principiul de bază al “intensității optime a concurenței” condițiile favorabile de funcționare a concurenței se manifestă atunci când se ciocnesc cu o oligopolie “largă” cu individualizarea “moderată” a producției. Oligopolia “îngustă” cu o puternică individualizare a producției, invers, duce la micșorarea intensității concurenței.